

Η ΠΑΡΕΑ ΜΑΣ

BELMONT HOLY CROSS GREEK SCHOOL

Editors: Aleka Kampaka & Klewn Skourtis

MENOYME ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Σας προτείνουμε πανέμορφες γωνιές του τόπου μας.....

ΖΩΟΛΟΓΙΚΟΣ ΚΗΠΟΣ ΣΤΑ ΣΠΑΤΑ -ΑΤΤΙΚΗ

Το Αττικό Ζωολογικό Πάρκο άνοιξε τον Μάιο του 2000, αρχικά ως Ορνιθολογικό Πάρκο φιλοξενώντας την τρίτη μεγαλύτερη συλλογή πουλιών στο κόσμο (1500 πουλιά από 300 διαφορετικά είδη), ζώα της φάρμας για τους μικρότερους επισκέπτες και 3 πολύ εντυπωσιακά μεγάλα κλουβιά - μικρογραφίες των 3 ηπείρων - στα οποία οι επισκέπτες μπορούν να περπατήσουν και να θαυμάσουν την αντίστοιχη ορνιθολογική πανίδα και χλωρίδα. Τον Απρίλιο του 2001 προστέθηκε "Ο Κόσμος των Ερπετών" με πύθωνες, βόες, κροκόδειλο κ.ά, και το καλοκαίρι του 2002 άνοιξε το έκθεμα "Ελληνική Πανίδα" με ζώα που συναντάμε σπάνια στην Ελλάδα, όπως η Καφέ Αρκούδα, ο Λύκος, οι Αλεπούδες, οι Αγριόγατες, οι Λύγκες, οι Βίδρες κ.α. Το Φεβρουάριο του 2003 το Πάρκο επεκτάθηκε με την "Αφρικανική Σαβάνα" (Καμηλοπαρδάλεις, Ζέβρα, Αντιλόπες κλπ) καθώς και με Γκουανάκο, Τζάγκουαρ, Λεοπαρδάλεις του Χιονιού, τα πολύ σπάνια Λευκά Λιοντάρια και άλλα θηλαστικά.

Τον Ιούνιο του 2003 προστέθηκε στο πάρκο ένα καινούργιο τμήμα όπου οι επισκέπτες μας έχουν την ευκαιρία να παρατηρήσουν από κοντά μαϊμούδες και πίθηκους. Πρόσφατα, ολοκληρώθηκε η επέκταση του τμήματος των αιλουροειδών με Τίγρεις, Σερβάλ και Οσελότους, επεκτάθηκε η Αφρικανική Σαβάνα και άνοιξε ένα τμήμα της καινούργιας επέκτασης με Ιπποπόταμους και Σκυλιά των λειμώνων. Ο σκοπός του μοναδικού αυτού Πάρκου, εκτός από ψυχαγωγικός, είναι και εκπαιδευτικός, καθώς αποσκοπεί στην ευαισθητοποίηση του κοινού γύρω από την προστασία των ζώων και του περιβάλλοντος. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, πραγματοποιούνται, στο Πάρκο, εκπαιδευτικά προγράμματα σε ομάδες μαθητών και ξεναγήσεις κατά την διάρκεια επισκέψεως των σχολείων. Το Πάρκο λειτουργεί καθημερινά από τις 9:00π.μ ως τη δύση του ηλίου. Η είσοδος κοστίζει €11,00 για ενήλικες, €9,00 για παιδιά 3-12 ετών, δωρεάν για τα παιδιά κάτω των 3 ετών.

ΙΟΥΝΙΟΣ 2005

VOLUME 4- ISSUE 4

Inside this issue:

MENOYME ΕΛΛΑΔΑ	1,6
ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ-ΤΣΙΦΟΡΟΣ	2
ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ-ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ	2
ΑΦΙΕΡΩΜΑ-ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑ	3
«Εν αρχή ην ο Λόγος..»	4
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΓ. ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ	4
ΚΟΥΖΙΝΑ	5
ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑ & ΚΟΡΗ ΤΗΣ ΘΗΡΑΣ	6

Γνώρισε

Νίκο Τσιφόρο & Βούλα Παπαιωάννου

Ο Νίκος Τσιφόρος γεννήθηκε στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου το 1911, από Έλληνες γονείς.

Ο πατέρας του Αιγύπτιος επιχειρηματίας προήρχετο από παλιά ιστορική οικογένεια της Λίμνης, Εύβοιας.

Διέμενε στην Αθήνα, έγινε διπλωματούχος της νομικής

Και έξω από πολιτική όπως ισχυριζόταν, βρέθηκε το 1937 φακελωμένος επί Μεταξά.

Με μεγάλο θεατρικό, συγγραφικό και κινηματογραφικό έργο, χαρακτηρίζεται από χιούμορ, με ανελέητο σαρκασμό και ειρωνεία ενάντια στην αυταρχικότητα και στον δεσποτισμό.

Συχνά επισκεπτόταν την Λίμνη όπου στο καφενείο του Γρίπου έδινε σκακιστικές μάχες για την συνοχή.

Πέθανε κατά τη διάρκεια της χούντας το 1970 και από τον Οκτώβρη του 1995 τα οστά του μεταφέρθηκαν στο οικογενειακό του εκκλησάκι στη Λίμνη.

Θεωρείται λησμονημένος και παραμελημένος Νεοέλληνας λογοτέχνης, σε σχέση με την μεγάλη του προσφορά στα γράμματα του τόπου.

servitoros.gr

Γεννήθηκε στη Λαμία και μεγάλωσε στην Αθήνα, όπου παρακολούθησε και μαθήματα ζωγραφικής στο Πολυτεχνείο. Το ενδιαφέρον της για την τέχνη είναι μεγάλο και με τα συχνά ταξίδια της στο εξωτερικό και τις επισκέψεις σε μουσεία και εκθέσεις ενημερώνεται για την εικαστική κίνηση. Η ενασχόληση της με τη φωτογραφία ξεκινάει

σε μεγάλη σχετικά ηλικία αλλά την απορροφάει ολοκληρωτικά. Ξεκινάει φωτογραφίζοντας τα εκθέματα για λογαριασμό του Εθνικού αρχαιολογικού Μουσείου. Με την κήρυξη του πολέμου το '40 αρχίζει να φωτογραφίζει κοινωνικά θέματα και συνεχίζει και στην διάρκεια της κατοχής. Με την κάλυψη διαφόρων ανθρωπιστικών επιτροπών φωτογραφίζει τα φοβερά μαρτύρια του λαού, τη δυστυχία, τα πεινασμένα παιδιά. Το 1945 αναλαμβάνει την διεύθυνση του φωτογραφικού τμήματος της UNRRA και φωτογραφίζει τις σκληρές συνθήκες διαβίωσης στην ύπαιθρο. Το φωτογραφικό της έργο στη δεκαετία '40-'50 είναι ένα συγκλονιστικό κοινωνικό ντοκουμέντο. Από κει και πέρα και μέχρι μια ασθένεια των ματιών της

να την αναγκάσει να σταματήσει να φωτογραφίζει, η εκφραστική δύναμη της φωτογραφίας της αδυνατίζει και είναι περισσότερο μια ωραία τουριστική εκδοχή της Ελλάδας, μιας Ελλάδας φτωχής πλην τίμιας. Το αρχείο της το δώρισε στο μουσείο Μπενάκη το 1976.

Fotoart.gr

ΕΛΛΑΣΤΗΝ ΠΑΡΕΑ ΜΑΣ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ... Η ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑ

... αυτό το βραχονήσι που ενώνεται με τη στεριά με μια λωρίδα γης ορθώνεται περήφανα, και έχοντας πίσω του όλο το Αιγαίο μοιάζει έτοιμο να σαλπάρει, γι'

αλλού. Σα να μας κάνει χάρη που είναι δεμένο με τη ξηρά, που μας δίνει την ευκαιρία να το επισκεφθούμε εύκολα, που μας αφήνει να βρεθούμε δίπλα του, χωρίς τίποτε το απειλητικό πλέον να κρύβεται πίσω από τα τεράστια τείχη.

Σύμφωνα με την παράδοση η εικόνα της Παναγίας της Χρυσάφιτισσας έφευγε από τη Σπάρτη και εμφανιζόταν στη Μονεμβασιά. Στο σημείο της εμφάνισης της έλαμπε φως και ανάβλυζε νερό. Οι Χρυσάφιδες έπαιρναν την εικόνα πίσω αλλά αυτή επέστρεφε στη Μονεμβασιά. Στο σημείο όπου βρέθηκε η εικόνα κτίστηκε, το 1600 περίπου, ο ναός της "Εύρεσης" για να την στεγάσει. Δίπλα του κτίστηκε κι ένα μοναστήρι. Το μοναστήρι αυτό σήμερα είναι ο παραδοσιακός ξενώνας "Κελλιά" που φιλοξενεί τουρίστες προσφέροντας όλες τις ανέσεις, καθαριότητα και εξυπηρέτηση σε μια ξεχωριστή ατμόσφαιρα. Διαβαίνοντας τα καλντερίμια της Καστροπολιτείας θα γνωρίσετε αιώνες ιστορίας ενός τόπου που μάγεψε κατακτητές και πειρατές, Φράγκους, Βυζαντινούς,

Τούρκους, Ενετούς, Καταλανούς, Αλγερινούς και ενέπνευσε ποιητές όπως το Γιάννη Ρίτσο.

Η πόλη χωριζόταν σε δύο μεγάλους μαχαλάδες, την άνω πόλη, της οποίας σήμερα σώζονται ερείπια και την κάτω πόλη που υπάρχει ακόμα. Στην άνω πόλη που προστατεύονταν από δικό της τείχος, κατοικούσαν οι άρχοντες και στεγαζόνταν οι διοικητικές αρχές της πόλης, ενώ στην κάτω πλευρά ήταν οι γειτονιές των ναυτικών που είχαν έτσι εύκολη πρόσβαση προς τη θάλασσα. Η παρακμή της πόλης άρχισε με την παράδοση της πόλης στους

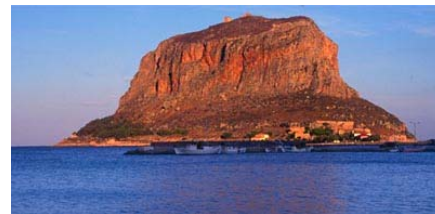

Τούρκους, αφού πολλοί από τους τοπικούς άρχοντες εγκαταλείπουν την πατρίδα τους και μεταναστεύουν στη Βενετία, την Κέρκυρα και την Κρήτη. Η απελευθέρωση ήρθε το 1823 μετά από πολυήμερη πολιορκία.

Από τότε πέρασαν πολλά χρόνια. Ο τοπικός χαρακτήρας της πόλης έμεινε, όμως, αναλλοίωτος. Μέχρι και τώρα η Μονεμβασιά

«...λωρίδα γης ορθώνεται περήφανα, και έχοντας πίσω του όλο το Αιγαίο μοιάζει ...»

δεν αφήνει κανέναν από τους περαστικούς επισκέπτες της να ξεχάσει τις ιδιαιτερότητές της.

Τα μικρά δωμάτια των ξενοδοχείων μέσα στα παλιά σπίτια με τα πολλά επίπεδα και τα τοξωτά ταβάνια, ο δαίδαλος που δημιουργούν τα λιθόστρωτα στενά σοκάκια, τα σκαλάκια και οι καμάρες, οι βυζαντινές εκκλησίες με τις παλιές εικόνες, τα κανόνια στις άκρες του κάστρου που κοιτάει το πελαγος, τα ερείπια της άνω πόλης, όλα βρίσκονται στην ίδια θέση, εδώ και αιώνες, για να θυμίζουν "τα παλιά" και να διηγούνται ιστορίες από το παρελθόν, δημιουργώντας μια ξεχωριστή ατμόσφαιρα.

Πολλές γραφικές και όμορφες ταβέρνες-καφενεία κρύβονται μέσα στο κάστρο και σας προδιαθέτουν να καθίσετε, έστω και αν νιώσετε λίγο στενάχωρα, λόγω γενικότερου χωροταξικού προβλήματος. Το φαγητό είναι καλό σε γενικές γραμμές και όχι κατ' ανάγκη "τουριστικό". Εκτός κάστρου οι επιλογές είναι πολύ περισσότερες.

Πολλές φορές τα λόγια και ο φακός είναι ανήμπορα να ερμηνεύσουν μια τέτοια ονειρική γωνιά του τόπου μας. Όταν επισκεφτείτε την Μονεμβασιά, αφεθείτε στην αύρα της.

Aleka Kampaka & Klewn Skourtis

«Εν αρχή ην ο Λόγος και ο Λόγος ην προς τον Θεόν και Θεός ην ο Λόγος»

ΘΕΟΔΩΡΑ ΚΟΥΝΑΛΑΚΗ

Έτσι λέει το ευαγγέλιο μας δείχνοντας τη σημασία του λόγου στη δημιουργία του κόσμου.

Ο Λόγος είναι θεϊκός, δημιουργός. Γιατί όταν ο Θεός μίλησε Είπε «..γεννήθηκε ο κόσμος.» Αυτός ο λόγος που ήταν πρόνομο του Θεού, έγινε το μέσο επικοινωνίας των ανθρώπων. Δεν ξέρουμε βέβαια σε ποιά γλώσσα μίλησε ο Θεός. Όμως, οι αρχαίοι Έλληνες έλεγαν πως αν οι Θεοί μιλούσαν, θα μίλαγαν σαν τον φιλόσοφο Πλάτωνα.

Τόσο πολύ οι αρχαίοι είχαν καλλιεργήσει τον λόγο, με την πολιτική σκέψη, την επιστήμη, τη ποίηση, τις τέχνες, που ως σήμερα σε όλες τις γλώσσες του κόσμου πολλές ελληνικές λέξεις χρησιμοποιούνται. Ας πάρουμε για παράδειγμα την λέξη Δημοκρατία, είναι αυτή που δηλώνει το πιο δίκαιο πολιτικό καθεστώς διακυβέρνησης. Αυτή η απλή λέξη έχει δώσει την πιο σημαντική ερμηνεία πάνω στο θέμα της εξέλιξης των κοινωνιών και κάνει υπερήφανους, εμάς τους Έλληνες, που σήμερα ίσως να παίρνουμε στοιχεία πολιτισμού από τους άλλους λαούς, αλλά εμείς τους δείξαμε το δρόμο για να φτάσουν σ' αυτό το πολιτισμό.

Μην αφήσουμε λοιπόν κάτι τόσο πολύτιμο και ιερό να ξεχαστεί και να χαθεί.

Μην ξεχάσουμε το Λόγο μας, αυτόν που με τόσες δυσκολίες κρατήθηκε ζωντανός, διαιωνίστηκε και επέζησε μέχρι την εποχή μας.

Μάθε την Ελληνική γλώσσα. Μάθε την γλώσσα της ιστορίας σου, της ύπαρξής σου.

Είναι αυτό που θα σε κρατήσει κοντά στις ρίζες σου, κοντά στη κληρονομιά σου, θα σε γεμίσει υπερηφάνεια και θα σε στηρίξει.

Έλα στο Ελληνικό Σχολείο να μάθεις να μιλάς και να διαβάζεις την ελληνική γλώσσα, τη γλώσσα σου.

Μη ξεχνάτε την Ελληνική μας γλώσσα...

Ο ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΡΑΤΕΙΑΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΕΞΕΛΕΓΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΓ. ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ

ΜΙΛΛΙΟΤΟΙΣ ΣΥΝΤΗΛΑΘΟΙΣ

Ο Επίσκοπος Κρατείας κ. Γεράσιμος εξελέγη Μητροπολίτης Αγίου Φραγκίσκου, από την Αγία και Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, υπό την προεδρία του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου.

Ο νέος Μητροπολίτης Αγίου Φραγκίσκου κ. Γεράσιμος Μιχαλάς γεννήθηκε στις 2 Αυγούστου του 1945 στην Καλαμάτα. Το 1973 αποφοίτησε από το Ελληνικό Κολέγιο του Μπρούκλαϊν της Μασσαχουσέτης. Συνέχισε τις σπουδές του στη Θεολογική Σχολή του Τιμίου Σταυρού, όπου και έλαβε το 1976 τον τίτλο του Μαγίστρου της Θεολογίας μετά διακρίσεως. Μετά την αποφοίτησή του διορίστηκε Ληξιαρχος στο Ελληνικό Κολέγιο-Θεολογική Σχολή του Τιμίου Σταυρού, θέση στην οποία παρέμεινε μέχρι το 1979, όταν χειροτονήθηκε Διάκονος και διορίστηκε ως Αρχιδιάκονος του Αρχιεπισκόπου Ιακώβου, έως και το 1996.

Από το 1980 έως τον Μάιο του 1986 υπηρέτησε ως Κοσμήτωρ του φοιτητικού σώματος της Θεολογικής Σχολής του Τιμίου Σταυρού και του Ελληνικού Κολεγίου. Κατά την διάρκεια αυτής της περιόδου δημιούργησε μία ειδική τηλεφωνική γραμμή Ορθόδοξου διακονίας με την ονομασία «Orthodox Actionline».

Το 1986 ολοκλήρωσε το μεταπτυχιακό του στο Κολέγιο της Βοστώνης και το 1993 έλαβε το διδακτορικό, στη Σχολική και Συμβουλευτική Ψυχολογία, από το ίδιο πανεπιστήμιο. Το 2001 εξελέγη βοηθός Επίσκοπος του Αρχιεπισκόπου Δημητρίου, από την Αγία και Ιερά Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Χειροτονήθηκε σε πρεσβύτερο στις 2 Φεβρουαρίου 2002 και σε Επίσκοπο το 2002 στον Καθεδρικό Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στη Βοστώνη. Αμέσως μετά τη χειροτονία του διορίστηκε Αρχιγραμματέας της Ιεράς Επαρχιακής Συνόδου της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αμερικής, θέση την οποία υπηρέτησε έως την εκλογή του.

Η ιστορία του παγωτού "καϊμάκι"

Βρισκόμαστε στην αρχή της δεκαετίας του 50, σ' ένα υπόγειο στην Ν. Φιλαδέλφεια, ένας νεαρός ζαχαροπλάστης πήζει γιαούρτη. Δίπλα του μία γριούλα 98 ετών στηριζόμενη σ' ένα μπαστούνι κάτι του λέει στα Τούρκικα, αλλά δεν την καταλαβαίνει -είναι η γιαγιά της γυναίκας του, Προσπαθεί να τον πείσει να φτιάξει παγωτό με μία δική της συνταγή από την Σμύρνη. Κάποια στιγμή και με την παρότρυνση της συζύγου του αποφασίζουν να κάνουν το χατίρι της γιαγιάς.

Το αποτέλεσμα ήταν καταπληκτικό. Το παγωτό καϊμάκι είναι έτοιμο. Οι ποσότητες όμως είναι μικρές και ο τρόπος κατασκευής κοπιαστικός. Την λύση τους την δίνει ένα μεγάλο βαρέλι με πάγο που και αυτό όμως έπρεπε να το γυρίζουν με το χέρι. Αποφασίζουν λοιπόν όλοι μέσα στην οικογένεια, εκ περιτροπής να βοηθούν σε αυτή την κατασκευή.

Η παραγωγή μεγαλώνει όπως και η πελατεία.

Η γιαγιά ικανοποιημένη με την επιτυχία της θέλει να βοηθήσει κι' άλλο. Θυμάται ένα γλυκό που έφτιαχνε στην πατρίδα της και ήταν η σπесиλιτέ της. Πολλές φορές δε, το συνόδευε και με το καϊμάκι που μαζευε από το γάλα των βουβαλιών. Τώρα πια την γιαγιά την ακούν όλοι. Φτιάχνουν αμέσως το γλυκό που σε άλλους το σερβίρουν σκέτο, σε άλλους με σαντιγί και σε άλλους με το παγωτό καϊμάκι. Είναι το περίφημο ΕΚΜΕΚ (Εκμέκι το έλεγε η γιαγιά).

Υ.Γ. Η γιαγιά πέθανε 104 ετών και η μοναδικής της τροφή ήταν ένα μπολ παγωτό καϊμάκι κάθε βράδυ.

Υλικά:

- 2 φλυτζάνια τσαγιού κρέμα γάλακτος
- 2 φλυτζάνια γάλα
- 3/4 φλυτζάνια ζάχαρη
- 2 κουταλάκια σαλέπι
- 1/2 κουταλάκι μαστίχα Χίου κοπανισμένη

Ετοιμασία:

1. Χτυπάμε στο μίξερ 1/2 φλυτζάνι γάλα, 1 κουταλιά ζάχαρη και την κοπανισμένη μαστίχα μέχρι να γίνουν ένα λείο μείγμα.
2. Διαλύουμε το σαλέπι σε 1/2 φλυτζάνι κρύο γάλα.

3. Ρίχνουμε το υπόλοιπο γάλα σε ένα κατσαρολάκι και το ζεσταίνουμε σε μέτρια φωτιά. Προσθέτουμε το μείγμα της μαστίχας και το μείγμα με το σαλέπι και ανακατεύουμε.
4. Ρίχνουμε την υπόλοιπη ζάχαρη και την κρέμα γάλακτος.
5. Αφήνουμε την κρέμα να βράσει για 20 λεπτά περίπου, ανακατεύοντας τακτικά για να μην κολλήσει στην κατσαρόλα.
6. Αποσύρουμε από τη φωτιά και αφήνουμε την κρέμα να κρυώσει.
7. Αν έχουμε παγωτομηχανή, βάζουμε το παγωτό στη παγωτομηχανή να παγώσει.
8. Εάν όχι, το ρίχνουμε σε πυρέξ και το βάζουμε στην κατάψυξη σκεπασμένο με αλουμινόχαρτο. Όταν πήξει, το βγάζουμε από την κατάψυξη και ανακατεύουμε για να μην πιάσει πάγο. Επαναλαμβάνουμε την ίδια διαδικασία κάθε μισή ώρα ώστε να γίνει το παγωτό μας αφράτο.
9. Σερβίρουμε σε μερίδες και γαρνίρουμε με σιρόπι βύσσινο και καβουρδισμένα αμύγδαλα.

Σημείωση: Μισή ώρα πριν σερβίρουμε το παγωτό το βάζουμε στην συντήρηση για να μαλακώσει.

Κασσάνδρα της Χαλκιδικής -Νομός Χαλκιδικής

Η Χαλκιδική είναι ένας από τους αγαπημένους ταξιδιωτικούς προορισμούς. Αποτελείται από τρεις χερσονήσους: την Κασσάνδρα στα δυτικά, τη Σιθωνία στη μέση και το Άγιο Όρος στα ανατολικά. Η Κασσάνδρα είναι γνωστή για τον κοσμοπολίτικο χαρακτήρα και την τουριστική υποδομή της. Οι απέραντες παραλίες, οι σημαντικοί αρχαιολογικοί και ιστορικοί χώροι και οι γραφικοί οικισμοί συνθέτουν τοπία ιδιαίτερης ομορφιάς. Ο αρχαιολογικός χώρος της Μένδης στην Καλάνδρα, , το ιερό του Άμμωνα Δία, το ιερό του Διονύσου και των Νυμφών

στην Καλλιθέα, ο ανεμόμυλος στην Κασσάνδρεια, τα λείψανα της αρχαίας πόλης στον Πολύγυρο, ο πύργος του Απ. Παύλου και ο πύργος του Σταυρονικήτα στη Νέα Φωκαία, αλλά και η διώρυγα μήκους 1300 μέτρων της Ποτίδαιας αποτελούν μερικά από τα αξιοθέατα της περιοχής. Οι οικισμοί Ποσειδί, Νέα Σκιώνη, Παλιούρι, Κρουοπηγή, Πολύχρονο, Χανιώτη, Πευκοχώρι διακρίνονται για τα όμορφα σπίτια και το παραδοσιακό τους χρώμα. Οι παραλίες του Χρούσω, της Καλλιθέας, της Κρουοπηγής, του Ποσειδί της Νέας Φωκαίας είναι από τις πιο γνωστές και όμορφες.

Η κόρη της Θήρας

Η μαρμάρινη δαιδαλική κόρη ύψους 2,30 μ. και βάρους 750 κιλών που αποκαλύφθηκε πριν από τέσσερα χρόνια στη θέση «Σελλάδα» της Σαντορίνης, θα είναι ένα από τα κορυφαία εκθέματα του Αρχαιολογικού Μουσείου Θήρας, το οποίο θα επεκταθεί. Το καλοδιατηρημένο εύρημα, που θεωρείται μοναδικής σημασίας

(7ος αι. π.Χ.) γιατί τοποθετείται χρονικά και αισθητικά στην εποχή της γένεσης της μνημειώδους γλυπτικής, είχε φέρει στο φως ο αρχαιολόγος κ. Χαράλαμπος Σιγάλας. Όταν θα εκτεθεί στον αίθριο χώρο του μουσείου υπολογίζεται πως μαζί με τη βάση του, θα προσεγγίζει τα τρία μέτρα ύψος. Το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο γνωμοδότησε υπέρ της μελέτης επέκτασης του μουσείου.

ΧΙΟΥΜΟΡ ΓΙΑ ΝΑ ΠΑΕΙ Η ΜΕΡΑ ΜΑΣ ΚΑΛΑ....

